

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10.2.2015 v Plzni, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Eduarda Wipplinger a soudkyň JUDr. Libuše Chudíkové a Mgr. Daniely Jeřábkové, v trestní věci obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED] republice, bydliště v České republice, [REDACTED] [REDACTED] **takto:**

I. K odvolání Okresního státního zástupce Plzeň-jih a poškozených [REDACTED] a [REDACTED] zastoupených zmocněncem JUDr. Vladimírem Procházkou, AK Plzeň, se podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 trestního řádu **z r u š u j e** rozsudek Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 10.12.2014 č.j. 1T 57/2014 - 599 ve výroku o uložených trestech a dále ve výroku o náhradě škody ohledně poškozených [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že se obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] **o d s u z u j e** podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmi (8) roků**, pro jehož výkon se zařazuje podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku do **věznice s ostrahou** a dále se mu ukládá podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku **trest vyhoštění na dobu neurčitou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] částku **19.349,- Kč** jako bolestné, dále částku **5.279,- Kč** jako ztrátu na výdělku a částku **150.000,- Kč** jako nemajetkovou újmu, poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] částku **20.102,- Kč** jako bolestné, částku **34.492,- Kč** jako náhradu za stomatologické ošetření a částku **150.000,- Kč** jako nemajetkovou újmu.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené [REDACTED] a [REDACTED] **o d k a z u j í** se zbytky uplatněných nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

II. Odvolání obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] proti témuž rozsudku se jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem uznal Okresní soud Plzeň-jih obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vinným zvláště závažným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, pro skutek spočívající v tom, že dne 22.1.2014 po 5.50 hod. ve [REDAKCE] v baru [REDAKCE] ulice [REDAKCE] poté, co barmanka [REDAKCE] [REDAKCE] provedla inventuru a uložila tržbu do trezoru, kovové mince a bankovky v hodnotě 5.366,- Kč na barový pult, ji obviněný zezadu udeřil pěstí do hlavy, srazil na zem, kde ji nejméně sedmkrát udeřil pěstí do obličeje, dvakrát kopl do břicha, a dále ji opět kopl do hlavy, chytil za vlasy a její hlavu mlátil o přepravky, přitom poté co ji srazil na zem na ni několikrát křičel, aby mu dala klíče od trezoru, jinak ji zabije, přičemž ji dále tahal za vlasy po zemi, udeřil do hlavy a břicha a před 6.00 hodinou, kdy do baru přišla další barmanka [REDAKCE] [REDAKCE] tuto udeřil čtyřikrát pěstí do obličeje pod levé oko, bezprostředně poté na ni zhruba čtyřikrát křičel, že chce klíče od trezoru, dále ji nejméně dvakrát udeřil, až narazila na box a požadoval na ní peníze slovy: „Ty kurvo, dej sem prachy“, a poté, co mu řekla: „Žádné peníze nedám“, ji za barem udeřil do obličeje tak, že padla na lednici, poté ji udeřil do obličeje, vyrazil zub a opět ji udeřil do stejného místa a uvolnil jí z lůžka další zuby, následně z baru ke škodě jeho majitele [REDAKCE] [REDAKCE] odcizil mince a bankovky v hodnotě 3.914,- Kč a dva kartony cigaret zn. Marlboro - RED v hodnotě 1.780,-Kč, a nato z baru uprchl, přičemž [REDAKCE] [REDAKCE] způsobil tržnou ránu ve vlasové části hlavy, distorzi C páteře, natažení krční páteře, zhmoždění P 1/2 hrudníku, levého ramene a břicha, krvácení z nosu a [REDAKCE] [REDAKCE] kontuzi obličeje, tržnou ránu horního rtu vlevo, subluxaci zubů 12, 11, 21 a avulzi zubu 22.

Za uvedené jednání byl obžalovaný odsouzen podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest vyhoštění na dobu 5 roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému stanovena povinnost nahradit poškozeným společnosti [REDAKCE] s.r.o., škodu ve výši 5.694,- Kč, [REDAKCE] zdravotní pojišťovně [REDAKCE], se sídlem v [REDAKCE] škodu ve výši 9.040,- Kč, přičemž poškozená společnost [REDAKCE] s. r. o. byla podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána se zbytkem svého nároku na řízení občanskoprávní.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byly poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný [REDAKCE] do výroku o vině i trestu, státní zástupce pouze do výroku o trestu a poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] do výroku o náhradě škody.

Obžalovaný v odůvodnění odvolání uvedl, že se domnívá, že se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, zejména pak se skutečnostmi, které mají zásadní dopad na právní kvalifikaci jeho jednání. Poukazuje na to, že soud prvního stupně opětovně vyslechl některé svědky, nechal zpracovat dodatky znaleckých posudků a posléze vyslechl i znalkyně. Ani po takto pečlivě a zevrubně doplněném dokazování však podle obžalovaného nedošlo k objasnění základního kvalifikačního momentu, tj. subjektivní stránky činu.

Obžalovaný od samého počátku uvádí, že si na okolnosti svého činu nepamatuje, svým chováním byl překvapen a šokován. Tomu podle něj odpovídá i chování bezprostředně po činu, kdy pokračoval v cestě vlakem a odjel na [REDAKCE]. Choval se tak, že nevěděl, co udělal. Zpochybňuje vyjádření znalkyně, že neměl výpadek paměti. Podle obžalovaného pokud jde o znalecké zkoumání, bylo ztíženo učinění relevantních závěrů. Nepodařilo se objasnit množství pozitivního alkoholu, drog a přesné časy, kdy k požití došlo a znalkyně mohly čerpat pouze z jeho výpovědi. Vzhledem k omezené možnosti vnímání a uchování vzpomínek obžalovaného s ohledem na požití návykové látky i vzhledem k tomu, že byl na tyto skutečnosti dotazován s poměrně velkým časovým odstupem, nejsou jím uváděné skutečnosti přesné a dostatečně konkrétní. Jakékoliv výpočty znalkyň na základě vstupů jím uváděných nemohou vnést do věci žádné zásadní poznatky.

Obžalovaný se domnívá, že je potřeba posoudit věc z obráceného konce, tj. posoudit jeho chování, tak jak bylo doloženo svědecky a pořízeným videozáznamem, zda vykazuje známky ovlivnění alkoholem a drogami. Z jeho výpovědi pak lze mít za prokázané, že v průběhu předchozího dne požil alkohol a marihuanu, se kterými již zkušenosti měl, a pervitin, který požil poprvé. Pokud znalkyně MUDr. [REDAKCE] popsala jeho chování jako velmi cílevědomé s tím, že ovlivnění pervitinem nepopisovaly barmanky, které přišly s takovými lidmi opakovaně do styku, domnívá se, že znalkyně vycházela z okolností, které nejsou důkazně podloženy. Barmanky rozhodně nevypověděly, že by přišly opakovaně do styku s osobami pod vlivem pervitinu, a že by byly schopné rozpoznat, zda host užil pervitin. Pokud znalkyně uvádí „velmi cílevědomé chování obžalovaného“, není zjevné, jaké konkrétní chování měla na mysli, zřejmě chování během samotného útoku. Podle názoru obžalovaného, pokud by však bylo jeho chování hodnoceno během celé noci, jak popisují svědci, rozhodně by nebylo možné dojít k závěru o velmi cílevědomém chování. Svědkové [REDAKCE] i [REDAKCE] popisovali naopak jeho neobvyklé chování, kdy jednu chvíli byl vlezlý, podlézavý, otravný, chvíli zase agresivní, měl konflikt s hosty, vyhrožoval. Všichni popisovali jeho chování jako podivné, za cílevědomé nelze považovat však ani jeho jednání během samotného útoku. Neustále se podle barmanky dožadoval klíčů od trezoru, avšak je zjevné, že získání klíčů nebylo jeho cílem, když v útoku pokračoval i poté, kdy mu bylo sděleno, že jsou ve dveřích trezoru a trezor byl navíc pro obžalovaného volně přístupný a viditelný.

Dále se obžalovaný domnívá, že účinky pervitinu, tedy kombinací pervitinu a alkoholu se obě znalkyně v dodatcích znaleckých posudků zabývaly pouze sporadicky a o moc přesnější nebyla jejich vyjádření ani posléze u hlavního líčení. Literaturou uváděné účinky pervitinu jako nespavost, podivné zmatené chování, nadměrná vzrušivost, podrážděnost, zvýšená agrese, nadměrná hovornost, urychlenost, ztráta pocitu únavy, zvýšené sebevědomí, ztráta zábran, neklid a paranoidní prožívání reality podle názoru obžalovaného přesně popisují jeho svědecky doložené chování během noci. Podle něj nelze ani vyloučit ovlivnění pervitinem s ohledem na časový odstup od požití, neboť veškerá odborná literatura uvádí, že délka účinku pervitinu je individuální a závisí na osobě uživatele i množství drogy, kterou v daném případě neznáme, přičemž u prvního užití může být délka působení i o několik hodin delší. Z uvedených skutečností podle obžalovaného vyplývá, že byl v době činu pod vlivem drogy, jejíž účinky neznal, neboť ji užil poprvé. Míru jeho ovlivnění drogou a alkoholem nelze určit, je však nepochybné, že se choval divně a nenormálně. V tomto směru je třeba pohlížet i na motivaci jeho jednání. Celý večer vyvolával drobnější konflikty, kdy něco požadoval a z podlézavého dotěrného chování postupně přešel k agresi. Po svědku [REDAKCE] chtěl z neznámého důvodu ubalit marihuanu, cigaretu nakonec roztrhal. Svědka [REDAKCE] prosil o pomoc a radu, vyšel za ním až k autu, aniž o konkrétní pomoc a radu požádal.

Svědkyňi [REDAKCE] bezdůvodně řekl, že je rasistka. Podle svědkyně [REDAKCE] měl i konflikt s jinými hosty. Všechny tyto situace byly ukončeny odchodem osob, jež se dostaly s obžalovaným do konfliktu, k případné agresii nedošlo. Obžalovaný se domnívá, že z popisu samotného trestného činu lze dovodit, že jeho cílem bylo napadnout barmanku, nikoliv získat finanční prostředky. Jeho útoku nepředcházela požadavek na dobrovolné vydání peněz či klíčů od trezoru. V útoku bylo pokračováno i poté, kdy mu barmanka sdělila, že klíče jsou v trezoru, a to opakovaně. Po příchodu kolegyně po svědkyni [REDAKCE] už nic nechtěl a napadal pouze kolegyni. Přestože se obžalovaný pohyboval v prostoru za barem, kde se trezor nachází, do trezoru nevnikl a finanční prostředky z trezoru neodcizil. Obě svědkyně byly razancí útoku obžalovaného překvapeny, útok byl výrazně razantnější a podstatně delší než bylo potřeba k přemožení odporu.

Obžalovaný se na základě uvedených skutečností domnívá, že jsou důvodné pochybnosti o naplnění subjektivní stránky trestného činu loupeže. Je velmi pravděpodobné, že chtěl napadnout barmanku, nikoliv získat finanční prostředky. Z jeho chování během celé noci je zjevné, že svědkyně [REDAKCE] se stala obětí jeho agrese v podstatě náhodně, když se mu nepodařilo během večera vyvolat jiný vážnější konflikt, ač se o to pokoušel. Obžalovaný připouští, že se choval podivně, agresivně, zřejmě v důsledku požití drog. Míru ovlivnění nelze, jak bylo již výše uvedeno, přesně a spolehlivě zjistit, požitím drog lze však vysvětlit jeho podivné chování. Pokud se týká odcizených cigaret a drobných mincí, to podle obžalovaného nijak nesouviselo s fyzickým napadením obou poškozených. Tyto věci byly volně přístupné na baru, mohl se jich zmocnit kdykoliv bez užití násilí a odcizit je pravděpodobně v době, kdy byl v baru sám.

Závěrem obžalovaný uvedl, že podle něj nebyla prokázána existence subjektivní stránky ve vztahu k trestnému činu loupeže a jeho jednání by proto mělo být kvalifikováno pouze jako trestný čin ublížení na zdraví a eventuálně i trestný čin krádeže. Změněné právní kvalifikaci pak by měl odpovídat i výrazně nižší trest. Obžalovaný proto navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a výroku o trestu a v novém rozhodnutí upravil právní kvalifikaci a uložil mu výrazně mírnější trest.

Proti rozsudku soudu prvního stupně podal odvolání i státní zástupce pouze do výroku o trestu. Domnívá se, že soud při ukládání trestu nepostupoval v souladu s ustanovením § 39 a § 80 trestního zákoníku. Poukazuje na to, že obžalovaný se dopustil loupeže zvláště surovým způsobem vůči dvěma ženám a způsobil jim závažná zranění, která se blížila kvalifikaci těžké újmy na zdraví. Obžalovaný se tohoto jednání navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy byl okresním soudem odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že slovně a fyzicky napadl svého spolubydlícího. Dále státní zástupce uvedl, že obžalovaný požívá nadměrně alkoholické nápoje a pod vlivem alkoholu se dopouští násilného jednání. Podle opisu rejstříku trestů v [REDAKCE] byl celkem 14krát soudně trestán, a to i pro obdobné násilné jednání. Po požití alkoholu a drog u obžalovaného dochází k odbourání zábrán, ke zvýšení agresivity a je velké nebezpečí, že se opět dopustí v České republice obdobné trestné činnosti.

Závěrem státní zástupce navrhl, aby krajský soud zrušil rozsudek okresního soudu v části uložených trestů a uložil obžalovanému výraznější nepodmíněný trest odnětí svobody a s ohledem na jeho osobu a stupeň ohrožení bezpečnosti lidí navrhl uložit vyhoštění na dobu neurčitou.

Proti rozsudku podali odvolání také poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] do výroku o náhradě škody, neboť okresní soud je s jejich nároky odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Obě poškozené uvedly, že se k trestnímu řízení připojily řádně a včas, po kasačním rozhodnutí Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 6To 180/2014 před dalším hlavním líčením, které bylo po vrácení věci nařízeno, upřesnili bolestné, a to poškozená [REDAKCE] na minimální částku 18.092,- Kč a poškozená [REDAKCE] na částku 13.820,- Kč, když bylo vycházeno z bodového ohodnocení za jeden bod ve výši 251,28 Kč. Vzhledem na dovození hrubého a notně agresivního jednání obžalovaného požadovaly obě poškozené trojnásobky doloženého bolestného.

Poškozená [REDAKCE] považuje náhradu ušlého výdělku vyčísleného částkou 5.279,- Kč jako rozdíl mezi dosahovanou čistou mzdou a pobíranou nemocenskou za nezpochybnitelný nárok.

Závěrem poškozené navrhly, aby jim Krajský soud v Plzni přiznal podle § 228 odst. 1 trestního řádu nezpochybnitelné a řádně uplatněné nároky bolestného a prokázané ztráty na výdělku, alespoň částečnou náhradu nemajetkové újmy a teprve poté je odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] státního zástupce a poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K odvoláním nevytýkaným vadám mohl přihlédnout jen tehdy, pokud by měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků.

Ohledně projednávaného skutku již krajský soud jednou rozhodl usnesením ze dne 30.7.2014 pod č.j. 6To 180/2014-497 a k odvolání obžalovaného a státního zástupce zrušil odsuzující rozsudek Okresního soudu Plzeň-jih v celém rozsahu a vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění usnesení soud II. stupně konstatoval, že nalézací soud zcela nerespektoval ustanovení zabezpečující objasnění věci a nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a nerespektoval důsledně ustanovení trestního řádu při provádění důkazů, čímž vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. Krajský soud uložil soudu I. stupně některé důkazy opakovat a také provádět důkazy další.

Konkrétně bylo okresnímu soudu uloženo, aby znovu vyslechl obžalovaného, zejména k požívání alkoholu a jeho množství v průběhu celého dne před spácháním trestné činnosti a stejně tak i k množství požití dalších látek (marihuany a pervitinu), s důrazem na časovou posloupnost celého dne. Dále, aby konfrontoval výpověď obžalovaného z hlavního líčení s jeho výpovědí z přípravného řízení a případně odstraňoval vzniklé rozpory, aby znovu vyslechl obě poškozené, [REDAKCE] i [REDAKCE] neboť v prvním rozsudku nereagoval na jejich výpovědi z přípravného řízení, zejména ve vztahu k tomu, kdy a za jakých okolností se měl obžalovaný začít domáhat vydání peněz a věcí, což je důležité zejména ve vztahu k právní kvalifikaci jednání pana obžalovaného. Dále krajský soud uložil okresnímu soudu vyslechnout svědka [REDAKCE] k tomu, zda obžalovaný ubalenou cigaretu s marihuanou užil či nikoliv. Všechny prováděné důkazy mají vést k prokázání toho, zda a jaké látky a jaké množství během dne před jednáním, které je obžalovanému kladeno za vinu, požil, případně jak s nimi manipuloval a jakým způsobem si je aplikoval. Dále bylo uloženo nalézacímu soudu doplnění znaleckého posudku z oboru psychiatrie ohledně ovlivnění obžalovaného alkoholem a dalšími psychotropními látkami a vyslechnutí znalkyně

v hlavním líčení a také doplnění dokazování ke zjištění rozsahu majetkové škody ve vztahu k poškozené společnosti [REDAKCE] s.r.o., poškozené [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE]

Okresní soud po vrácení věci doplnil dokazování zcela v souladu s pokyny krajského soudu. Soud II. stupně již nezjistil v řízení, které předcházelo vyhlášení druhého rozsudku, žádné procesní vady vedoucí znovu k jeho zrušení. Všechny orgány činné v trestním řízení včetně nalézacího soudu již dodržely ustanovení zabezpečující objasnění věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a právo obžalovaného na obhajobu, které nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno.

Krajský soud již považuje dokazování za úplné, soud I. stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností. Provedené důkazy okresní soud hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu a dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům. V odůvodnění napadeného rozsudku způsobem, který odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu okresní soud vyložil, jaké skutečnosti vzal za prokázané, na základě jakých důkazů, jak provedené důkazy hodnotil, zvláště pokud si odporovaly a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného. Krajský soud se s úvahami a závěry nalézacího soudu zcela ztotožnil. Navíc je vázán hodnocením důkazů soudem I, stupně s výjimkou těch důkazů, které by sám ve veřejném zasedání znovu provedl, pokud hodnocení důkazů je logické a není vnitřně rozporné (§ 263 odst. 7 tr. řádu).

Okresní soud při formulaci skutkových zjištění vycházel zejména z výpovědí poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] jejichž výpovědi o způsobu napadení obžalovaným byly podpořeny i kamerovými záznamy. Obsah kamerových záznamů okresní soud podrobně rozebírá na čl. 4 napadeného rozsudku. V souladu s výpověďmi obou poškozených i kamerovými záznamy pak jsou i objektivní lékařské zprávy o zranění obou poškozených. Na místě činu byly nalezeny trasologické stopy, které byly ztotožněny s otiskem obuvi obžalovaného. Sám obžalovaný nepopíral, že by se v předmětném baru nacházel, pouze trval na tom, že si své jednání v baru a útok na poškozené nepamatuje. Ze znaleckého posudku a jeho doplnění, i výpovědi znalkyně MUDr. [REDAKCE] vyplynulo, že nebylo možné se z objektivních důvodů blíže vyjádřit k pozitivnímu pervitinu obžalovaným, neboť nebylo jednoznačně prokázáno, kolik jej užil a zda se skutečně jednalo o pervitin. Pokud se jednalo o stupeň ovlivnění alkoholem obžalovaného, znalkyně jej hodnotila jako neodpovídající projevům obžalovaného zjištěným ze záznamu kamer a z výpovědí poškozených a dalších svědků. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. [REDAKCE] zhodnotila ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného jako nepodstatně snížené pouze o 30 %, když konstatovala, že obžalovaný měl dostatečné zkušenosti s konzumací alkoholu a následným chováním projevujícím se zejména agresivitou. Taktéž potvrdila, že chování obžalovaného, jak bylo doloženo svědeckými výpověďmi a záznamem z kamer, neodpovídalo výraznému ovlivnění alkoholem ani drogami, spíše svědčilo o tzv. protivné opilosti, která se vyznačovala vznětlivostí, ne však bludností, poruchou vnímání a halucinacemi. Podle znalkyně chování obžalovaného rovněž neodpovídalo afektu, nebylo chaotické ani tékové, ale bylo zcela promyšlené. Znalkyně vyloučila i dlouhotrvající alkoholové okénko obžalovaného vzhledem k jeho podrobnému popisu svého pohybu, množství pozitivního alkoholu, vyjádření jeho pocitů při setkávání se svědky. Na základě doplnění znaleckých posudků a výsledků znalkyň správně dospěl okresní soud k závěru, že obhajoba obžalovaného o nepamatování si napadení poškozených z důvodu pozitivního alkoholu a drog, je účelová.

Hlavní námitkou obhajoby obžalovaného byla ta skutečnost, že nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu loupeže, když obžalovaný trval na tom, že chtěl poškozené pouze napadnout a nikoliv se domáhat získání finančních prostředků. Jak z kamerových záznamů, tak zejména z výpovědí obou poškozených, je zcela zřejmé a okresní soud to podrobně rozvádí v odůvodnění svého rozsudku, že obžalovanému šlo prvotně o peníze. Výroky v tom smyslu, že chce klíče od trezoru a že chce peníze, opakoval vůči oběma poškozeným několikrát. Z výpovědí poškozených nebyla zjištěna jiná motivace (např. sexuální) než motivace k získání peněz. Soud I. stupně správně dovodil, že se svým jednáním obžalovaný dopustil zvláště závažného zločinu loupeže.

Naopak krajský soud se domnívá, že obžalovaný měl být od počátku trestního řízení stíhán pro pokus zvláště závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 i odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť z lékařských zpráv a způsobu napadení bylo prokázáno, že oběma poškozeným hrozila zranění odpovídající těžké újmě na zdraví. Za takové situace by byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od pěti do dvanácti let. Jelikož však státní zástupce nepodal odvolání do výroku o vině v neprospěch obžalovaného, nemohl krajský soud jeho situaci zhoršit. Pokud došlo k pochybení při stanovení právní kvalifikace jednání obžalovaného, pak to bylo tedy jednoznačně v jeho prospěch. Krajský soud se jinak ztotožnil nejen se skutkovými zjištěními soudu I. stupně, ale i s dovozenou právní kvalifikací a v podrobnostech na pečlivě zdůvodnění okresního soudu zcela odkazuje.

Pokud se týká uloženého trestu, krajský soud se ztotožnil s argumenty státního zástupce uvedenými v jeho odvolání, to znamená, že uložené tresty považuje za nepřiměřeně mírné. Při ukládání výše trestu měl nalézací soud přihlédnout důrazněji k jednání obžalovaného, které bylo učiněno zvláště surovým způsobem vůči dvěma ženám, které nebyly schopny se útokům obžalovaného dostatečně bránit a kterým byla způsobena závažná zranění. Jeho jednání a jeho agresivita jednoznačně směřovala vůči nejdůležitějším orgánům poškozených, tedy vůči hlavě a vůči břichu, obžalovaný používal nejen pěsti a kopy, ale také různé předměty. Navíc se obžalovaný dopustil jednání vůči poškozeným ve zkušební době podmíněného odsouzení, kde byl odsouzen za přečin výtržnictví, kdy měl slovně a fyzicky napadnout svého spolubydlího. Nelze také opomenout, že obžalovaný má v rejstříku trestů republiky 13 záznamů. I kdyby se jednalo pouze o 8 záznamů, jak uváděl obžalovaný při veřejném zasedání, je z rejstříku trestů zřejmé, že se obžalovaný opakovaně dopouští i násilné trestné činnosti. Za takové situace považuje krajský soud uložení trestu odnětí svobody těsně nad polovinou trestní sazby v trvání sedmi let za nedostatečné. S ohledem na uvedené argumenty proto soud II. stupně zvýšil výměru trestu odnětí svobody o jeden rok na osm let odnětí svobody. Pro výkon trestu zařadil obžalovaného stejně jako okresní soud v souladu se zákonem do věznice s ostrahou.

Odvolací soud se ztotožnil i s námitkami státního zástupce směřujícími do uloženého trestu vyhoštění. Okresní soud uložil obžalovanému trest vyhoštění na dobu pěti let s odůvodněním, že v případě vyhoštění na neurčito by mohlo dojít k omezení možnosti poškozených získat náhradu škody. Krajský soud se však s takovým závěrem ve shodě se stáním zástupcem neztotožnil. Vzhledem k brutálnímu jednání obžalovaného, který se v České republice dopustil opakovaně trestné činnosti, navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení také pro násilné jednání, který zde nemá žádné trvalé rodinné ani pracovní vazby, není v zájmu České republiky, aby takovýto pachatel mohl znovu do České republiky přicestovat, a to ani tehdy, pokud by za dobu výkonu trestu neuhradil poškozeným jejich

škodu v plné výši. V souladu s návrhem státního zástupce proto uložil obžalovanému trest vyhoštění na dobu neurčitou. Navíc tento trest samozřejmě nebrání nijak obžalovanému splnit povinnost k náhradě škody.

Pokud se týká náhrady škody, tak ohledně společnosti [REDAKCE] s.r.o. a [REDAKCE] zdravotní pojišťovny [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo odvolání podáno.

Odvolání do výroku o náhradě škody podala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] neboť okresní soud podle § 229 odst. 1 trestního řádu obě poškozené odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, ačkoliv v prvním napadeném rozsudku oběma poškozeným část náhrady škody přiznal.

Krajský soud po přezkoumání spisového materiálu dospěl k závěru, že je možné alespoň část náhrady škody poškozeným přiznat. Okresní soud odkázal poškozené s náhradou škody na řízení občanskoprávní kvůli tomu, že bolestné bylo vyčísleno v souladu s vyhláškou č. 440/2001 Sb., která však s účinností nového občanského zákoníku od 1. 1.2014 pozbyla své platnosti. Škoda způsobená poškozeným však nastala již po účinnosti nového občanského zákoníku, neboť k jejich napadení došlo dne 22.1.2014. Pokud poškozené vyčísly bolestné a toto doložily bodovým ohodnocením, pak krajský soud nevidí důvod, proč by jim bolestné nemohlo být přiznáno. Obě poškozené prostřednictvím svého zmocněnce při prvním hlavním líčení po vrácení prvního napadeného rozsudku upřesnily své nároky na vyplacení bolestného již podle nové metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, která byla přijata občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu dne 12.3.2014 k aplikaci § 2958 občanského zákoníku. Do svého nároku však nepromítly změnu bodového ohodnocení u některých zranění. Na základě zmíněné metodiky tak učinil krajský soud, když ve prospěch poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] namísto 55 bodů přiznal 80 bodů za bolestné, které násobil částkou stanovenou na rok 2014 za jeden bod ve výši 251,28 Kč a dospěl k výsledné částce 20.102,40 Kč (251,28x80). Pokud poškozená požadovala trojnásobek této částky, nemohl o takovém navýšení krajský soud rozhodnout, neboť podle nové metodiky již nelze bolestné násobit, ale lze jej úměrně k poškození zdraví zvýšit o určitá procenta. Takové zvýšení však může učinit pouze lékař, případně znalec, nikoliv krajský soud, který k takovému rozhodnutí nemá dostatečné podklady. Pokud však poškozená [REDAKCE] požadovala trojnásobek bolestného za 55 bodů ve výši 41.460,- Kč, mohl krajský soud poškozené přiznat částku 20.102,40 Kč za zjištěných 80 bodů, neboť zjištěná částka nepřesáhla uplatněný nárok poškozené. Stejným postupem pak krajský soud dospěl k závěru, že poškozené [REDAKCE] lze přiznat namísto 72 bodů 77 bodů, přičemž přiznaná částka za bolestné činí 20.316,- Kč (251,28x77). Pokud poškozená [REDAKCE] požadovala částku 54.276,- Kč, což by byl trojnásobek původně požadované částky 18.092,- Kč odpovídající 72 bodům, pak bylo možné částku ve výši 20.316,- Kč za bolestné přiznat i poškozené [REDAKCE] neboť tato částka také nepřesáhla její nárok.

Krajský soud dospěl i k závěru, že je možné poškozené [REDAKCE] přiznat částku za stomatologické ošetření ve výši 34.492,- Kč, neboť tato částka byla jako minimální ve spisovém materiálu od ošetřujícího lékaře doložena a poškozené [REDAKCE] přiznal ztrátu na výdělku ve výši 5.279,- Kč, neboť i tato částka byla řádně doložena.

Obě poškozené požadovaly také nemajetkovou újmu ve výši 350.000,- Kč. Podle krajského soudu je možné přiznat poškozeným nemajetkovou újmu, která jim vznikla jednáním obžalovaného. Vzhledem k tomu, že soud neměl dostatek podkladů, psychické problémy obou poškozených po útoku obžalovaným vyplývají pouze z jejich výpovědí

obsažených ve spisovém materiálu a nebyly doloženy žádné lékařské zprávy, mohl krajský soud vycházet pouze ze zjištěného agresivního průběhu jednání obžalovaného vůči oběma poškozeným a z doložených zdravotních následků. Dospěl proto k závěru, že je možné přiznat oběma poškozeným nemajetkovou újmu ve výši 150.000,- Kč, když musel při určování výše nemajetkové újmy přihlídnouti také k majetkovým možnostem a schopnostem obžalovaného. Se zbytky nároků odkázal obě poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem krajský soud k odvolání státního zástupce a poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] zrušil rozsudek okresního soudu podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 trestního řádu pouze ve výroku o trestu a náhradě škody a znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku. Odvolání obžalovaného neshledal důvodným, a proto jej zamítl podle § 256 trestního řádu.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni dne 10. února 2015

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Daniela Jeřábková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková

